

tudi vrstniki njegovi sigurno sodili, da ga bo bela žena vzela prej, kakor bo dovršil bogoslovne študije. Tako sodijo ljudje. A »moje misli niso vaše misli, in vaša pota niso moja pota, pravi Gospod; ker kolikor je višje nebo od zemlje, toliko višje so moja pota od vaših potov, in moje misli od vaših misli«¹⁾ in tako je ljubi Bog storil, da je bolehní Kosar preživel vse svoje zdrave sošolce.

Bog pridene pa še jeden križ ter mu ga naloži na njegova mlada ramena, in tako tepe že mladeniča, naznanjajoč mu, da ga sprejme med svoje ljube otroke. »Kogar namreč Gospod ljubi, ga pokori, in tepe vsacega, katerega sprejme za otroka.«²⁾ Kosarjeve oči so namreč tako oslabele, da so mu zdravnik prepovedali vsako čitanje in pisanje, ker je bila sicer nevarnost, da ga oči popolnem zapustijo in da oslepi. Bogoslovec slep in vendar naj bi se toliko učil, naj bi čital po opominu sv. Jeronima noč in dan sv. pismo, da se njegova trudna glava, kadar ga premaga spanec, skloni v odprto knjigo, da si odpočije. To je po pravici velik križ za mlada ramena, zlasti pa še za tako ukaželjnega mladeniča, kakor je bil Kosar. Pri vsem tem pa je bil vedno vedrega in veselega lica in je zapisal v svoj cvetnik besede: »Otožnost in obupnosti ne pustim k svojemu hramu.«³⁾ in se je tolažil, vedoč, da se zlato v ognju čisti, in da »je dobro možu, ako jarem nosi od mladih nog.«⁴⁾

Gospodarske stvari.

O pretakanju vina.

Spisal Anton Kosi, učitelj in posestnik v Središču.

(Konec.)

Na tem mestu se mi zdi potrebno navesti, kar piše g. dr. Vošnjak v svojem »Umnem kletarstvu« na str. 75. o ravnanju pri takoiimenovanem »devanju na pipo«. On pravi: »Kedar se pipa nasadi v sod, iz katerega se bo vino pretakalo, naj se na pilki ne zabije, ampak naj se veka odbije. Ker se pri nastavljanju pipe vselej nekaj vina vlije na čepu, postal bi za toliko, kolikor se je vina vlilo iz soda, v sodu prazen prostor, ker bi ne mogel zrak skozi pilko pritekati, ko bi bila ta trdo zavekana. Vsled tega uhaja ogljikova kislina iz vina in ker se to burno godi, je lahko mogoče, da se celo nekoliko kalnega iz drož vzdigne in vino kali. Zato svetujem, naj bo sod na pilki odprt, kedar se na pipo dene.

Da pa ne bo mogel zrak v sod z vsemi trosi, kateri po njem plavajo, naj se na pilki pritrdi že omejena steklena s pavolo natlačena cev. To svetujem pri vsakem pretakanju. Za pol kupice bo res več vina na čepu se vlilo, a zato bo manj kalnega.«

Te besede izkušenega slovenskega kletarja so sicer resnične in njegov nasvet je dober, samo da se večina naših vinorejcev, kolikor je meni znano, ne ravna po njem. S pavolo natlačena cev jih moti, češ, vse to je zamudno delo; nekaj pa jim je tudi žal za vino, katerega se na ta način več pri čepu vlije. Zakaj če smo še tako natančni in oprezní pri nasajanju pipe, vendar nam včasih par kapljic tudi čez škaf čvrkne, zlasti ako moramo izbijati iz soda navadne lesene čepa.

Čisto kaj drugega je, ako rabimo namesto lesenih čepov zamaške iz plute, kakoršni rabijo tudi steklenicam. Take plutove zamaške s pipo samo v sod porinemo, in pipa je nasajena. Zamašek pa, ki je zelo sna-

žen — se potem, ko je sod prazen, pri priliki iz njega spravi.

Opomniti je še nadalje, da se po naukih umnega kletarstva pretaka mlado vino v manjše, popolnoma dozorelo ali »izsolano« pa zopet v velike sode. Starine ne kaže tudi radi tega shranjevati v manjši posodi, ker se skozi tenše doge in vsled večje površine mnogo več izpuhti, nego-li iz velike.

Samo dal Bog, da bi imel slovenski kletar vedno prav mnogo dobre starine! Zakaj prepričan sem, da se bode v tem oziru potem prav rad ravnal po nasvetih izkušenih kletarjev.

Sicer pa končam svoje besedovanje o pretakanju z besedami imenitnega kletarja Hellenthala, ki je dejal: »Pravilno pretakanje vina o pravem času je duša kletarstva«.

Na sadjarski razstavi v Framu so se sledečim priznala darila: a) srebrna kolajna c. kr. kmetijske družbe: 1. g. Ani Rozman, 2. g. dr. Henriku Zinke, 3. g. Fr. Pirkmaier, 4. č. g. Sim. Gaberc. b) bronasta kolajna in častna diploma: 5. g. Bauer-Tombaskovi, 6. g. Mih. Turner. c) bronasta kolajna: 7. g. Terezi Wundsam, 8. g. Jak. Bele, 9. g. Jern. Zamolo. d) diploma častnega priznanja: 10. g. Janezu Hojnik, 11. g. Jožefu Koren, 12. g. Konr. Črne, 13. g. Štef. Krištof, 14. gosp. Alojziji Kranjc, 15. g. Blažu Vešner, 16. g. Jož. Jeglič, 17. g. Karolu Blau in g. Fr. Kotnik. e) diploma pohvalnega priznanja: 18. g. Juriju Krajnc, 19. g. Juriju Fregl, 20. g. Jož. Medved, 21. g. Janezu Oberleit, 22. g. Joz. Črne, 23. g. Janezu Črne, 24. g. Francu Črne, 25. gđč. Mariji Kodrič. f) diploma častnega priznanja za splošno delovanje: g. učitelju Jož. Vodošek. Razun tega so nekateri dobili darila v denarjih. Več prihodnjč o razstavi sami.

Sejmovi. Dne 13. oktobra v Brezju pri Mariboru. Dne 15. oktobra pri Sv. Lenartu pri Slov. Gradcu, v Ločah, Račjem, pri Sv. Križu na Slatini, v Apačah in pri Sv. Lovrencu v Puščavi. Dne 16. oktobra v Spielfeldu in pri Sv. Filipu v Veračah. Dne 17. okt. pri Sv. Emi, v Poličanah (svinjski sejem) in v Imenem (svinjski sejem). Dne 18. oktobra v Vojniku, Mozirju, Trbovljah, pri Sv. Treh kraljih v Slov. gor., na Bregu pri Ptuj (svinjski sejem) in v Podčetrku.

Dopisi.

Od Sv. Duha na Ostrem vrhu. (V čast božjo.)

Vredno je res, da svet zve, kaj je naša fara v malo letih storila za čast božjo v cerkvi. Novi zvoni, nova prižnica, novi stoli, obilo nove cerkvene oprave, nova velika škapulirska podoba, precej novih streh, nove velike stopnice (cement-delo), novi cerkven tlak, itd., skupaj 10.000 kron izdali smo v štirih letih. Ker fara šteje le 13.000 duš, bi človek mislil, sedaj so se pa farani že naveličali vednega darovanja za cerkvene potrebe, a — hvala Bogu! — temu ni tako. Na Angeljsko nedeljo smo z veliko slovesnostjo blagoslovili dve krasni novi banderi, eno za družbo sv. Alojzija mladeničev, drugo za družbo sv. Ane žen. Denar za bandero društva sv. Ane nabrala je v kratkem času naša dobra gospodinja gospa Marija Gaube-Robič, predstojnica društva žen, med mladeniči ravno tako društveni predstojnik, naš Tone Jarc, — vse, ne da bi imel pri tem kaj truda domači gosp. župnik. In Šmiholsko nedeljo bilo je zopet veliko dušno veselje, katero nam je napravila z velikimi stroški Haričeva hiša. Kupila sta namreč

¹⁾ Iz. 55, 8. ²⁾ Hebr. 12, 6. ³⁾ Sv. Fil. Neri. ⁴⁾ Tren. 3, 26.

Feliks in Marija Lakožič čez meter visok krasen kip sv. Alojzija, ter dala ga slovesno iz svoje hiše v cerkev prenesti na odločeno mesto. Delo res mojstra hvali, — mojstra Perka od Sv. Trojice. Mnogo, hvala faranom, mnogo smo letos darovali, ali ne nam, vse le v čast božjo!

Iz Vitanja. (»Vahtarca«.) Dne 16. septembra je imela naša cerkvena družba, kakor tudi bralno društvo svoje zborovanje, na to se je igrala tombola. Pa koliko hrupa je to napravilo pri nekaterih Vitanjskih »purgarjih!« Celi teden poprej so tuhtali, kako bi zaprečili ali motili to slavnost; vendar se je vse v najlepšem redu vršilo. To seveda jim ni po volji, ker se še vedno spominjajo žalostnih nasledkov svoje sulvereinske veselice, kako je doktor S. iskal svojo suknjo, kaj počenjal gospod K. pri gospej V. itd. Niso mogli svoji togoti drugače duška dati, kakor da so v »vahrtarci« vse udeležence naših zborovanj grdo napadli in med svet raztrosili razne laži. Peče jih celo nedolžna tombola. Saj so hudo zgrabili gospé in gospode iz trga in vasi, ki so poslali za tombolo nekaj daril in s tem pokazali svojo ljubezen do revnih otrok. So-li to, dragi občani, vaši pravi prijatelji? Kako se vam prilizujejo, kadar jim nosite denar, če pa gre za vaš blagor, vam roge pokažejo. Se-li ni dobro izogniti onemu, ki bode? Toda čujte, kaj se zvemo! Naši »purgarji« so že dvakrat prosili za tombolo, nikdar se jim ni dovolila. Ha, ha, ha! So pač že na Dunaj zvedeli, da Nemcev v Vitanju ni, torej tudi tombole ni treba za nje. Mi Slovenci pa upamo še večkrat kako enako slavnost prirediti, h kateri je seveda vsakdo povabljen.

Od Sv. Petra pod Sv. gorami. (Požar; naš župan.) Dne 21. kimovca zvečer so tri poslopja v Kunspergu pogorela. Neprevidnost je bila vzrok temu. Klanjski požarni brambi se imamo zahvaliti, da ni bilo večje nesreče. Naša občina se naj vzame od teh vzgled za drugi pot in se naj uči krščanske ljubezni do bližnjega, kajti od nje ni prišlo niti najmanjše pomoči. Iz tega se sklepa, kako srce našega župana za blagor ljudstva bije. Namesto da bi revežem z dobrim svetom pomagal in za red in izdatno pomoč skrbel, je doma menda svoje bankovce varoval. Da je s tem seveda vse farane občutljivo razžalil, to je samo ob sebi razumljivo. Pa kako se posoji, tako se vrača. Tudi za tega kristjana bo v kratkem prišlo zaslužen plačilo. Čeravno misli celo okolico za nos voditi, vendar si za prihodnost le sam škoduje; kajti dobri krščanski farani že komaj čakajo, da bi dve leti pretekli, po katerem času si mislijo bolj vrednega, za blagor ljudstva delujočega moža za župana izbrati. — Prihodnjič pa več od njegove stranke, katera malo glavice šteje in mu bode čez dve leti ravno tako zobe pokazala, kakor se mu zdaj prilizuje.

Iz Rakovca. (Trije lovi.) Kraj nad Vitanjem, skoro vrh visokega Pohorja, spadajoč v občine Pako in Skomre-Hudino, nosi ime Rakovec. Ljudstvo ga navadno imenuje »glazute«, ker je bila ondi v prejšnjem času velika steklarna. Za popotnika je ta svet jako zanimiv. V globokem jarku se vrsti žaga za žago, sliši se zdaj rahlo žuburenje, zdaj močno šumenje z visokega slapa padajočega potoka, ob desni in levi stojé prekrasne smreke in hojke, ki kaj veličastno kvišku povzdigujejo svoje vrhove. Glavni posestnik je grof Thurn. Ta si je večidel svojega velikanskega gozda ograjil z velikim plotom, ki ima na več mestih zareze, nasute z zemljo in s plohi tako, da zverjad, zunaj preganjena, poskače raz take jeze v ograjo, iz katere pa živa nazaj več ne more. Tako zna grof, oziroma njegov oskrbnik loviti živad drugim lovcem na škodo. Toda on vé loviti in vabiti v svojo ograjo tudi ljudi, ki lahko skočijo v past le drugim v korist, če poprej ne pomislijo dobro vsake

stopinje. Enkrat jih je že vjel. Leta 1890. bila je ustanovljena Rakovska šola. Tu ponudi grof po svojem oskrbniku pokvečeno hišo ondotnemu krajnemu šolsk. svétu v najem, in moške, misleč, da bo tako najbolje, skleneno pogodbo na 20 let. A kaj zdaj? V to poslopje so že vtaknili za popravila toliko denarja, da bi si z njim lahko postavili lastno šolo in sicer na boljsem kraju, kamor bi tudi otroci bližje in lažje pot imeli; tako pa so le »oferji« v slabem, vlažnem stanovanju, katerega morajo vedno sami popravljati. Da kmetje nimajo do te šole, do te hiše vsled nesrečne pogodbe nobenih pravic, kaže že njen napis »volksschule« in neka oseba prilastuje si še posebno oblast čez šolskega vodjo in meče mu le polena pod noge, če se ta neče sukati po njeni volji. Pri takih razmerah se ni čuditi, če je v teku štirih let razpisana ta šola že petokrat. Torej grof, oziroma oskrbnik jih je že enkrat speljal na led s svojo šolo, vendar rad bi jih še drugokrat, pa na drug način. On vé, da dandanes gozdi največ nesejo; zato se mu sline cedijo tudi po sosednjih planjavah in ponuja kmetom lepe cene za njih posestva. Pa kmetje, pregovor pravi: »bolje je, drži ga, kakor lovi ga«. Dokler še imate kako pest zemlje, držite jo! Ponosni ste lahko na svoje planine; tudi kupec jih zna ceniti in rad bi sam mesto vas iz njih vlekel denar. Ne mislite, da bi on kaj kupoval, kar mu bi bilo v škodo, temuč je zagotovljen, da bi imel veliko dobička z vašim lesom če vam tudi navidezno veliko obeta. Torej glejte, da se drugokrat ne vjamete, da ne pustite drugim pečenke, za sebe pa obdržite prazne kosti!

Iz Ljutomera. (Šolske zadeve.) Pri zadnji seji okrajnega šolskega svéta v Ljutomeru so šolskim ogledam tega okraja bili izvoljeni sledeči gospodje: Za Cven Jož. Mursa, veleposestnik iz Krapja, za Cezanjevec Ivan Kril, učitelj realke v Ljutomeru, za Križevcec dr. Jož. Lehar, zdravnik ravno tam, za Malo Nedeljo Anton Božič, posestnik v Radoslovcih, za Ljutomer Iv. Kukovec, okr. načelnik in tržan v Ljutomeru, za Vržeje Jož. Mursa iz Krapja. V pojasnilo, zakaj ni izvoljen za šol. ogleda za Vržeje kdo iz tamošnjega šolskega okraja, bodi omenjeno: Šola v Vržeju, ali bolje rečeno, poduk v taistej dozđaj povsem ni ustrežal svojemu namenu tako, da je več tržanov pošiljalo svoje otroke v itak že prenapolnjeno križevsko šolo. Okrajni šol. svét pod predsednikom grofa Attemsa se je trudil odpraviti ta nedostatek, pa zaman. Na veselje tržanov se je zmenjalo letos učiteljstvo, in vsled ugodnosti, da bo tej šoli lažje na višjem mestu izposlovati k zaželenemu napredu potrebnih pripomočkov, je izvoljen g. Jož. Mursa, ki je kakor ud okrajnega šol. svéta v neposredni zvezi z višjo šolsko oblastjo in koji je že često pokazal svoje zmožnosti in da mu je mar tudi za napredek šolstva v obče. Vržencem moramo na tej pridobitvi le častitati. Poslednji pa dobijo tudi izvrstno učiteljsko moč v osebi gosp. Friderika Šijanec, dozđaj na Cvenu. Marljivi čast. gospod župnik Lovro Janžekovič, ki so se dozđaj sami borili z neugodnimi tamošnjimi razmerami, dobij v zgoraj navedenih dveh gospodih znatno podporo, in želimo tej odlični trojici mnogo uspeha in blagoslova božjega. Ker sestoji novi kr. šol. svét tudi iz samih poštenjakov, upamo, da bodo tudi vsolane občine storile svojo dolžnost, da se popolni, kar se je tekom let zamudilo. Krepko torej naprej, naša nadpolna deca so »naša prihodnost!«

Iz Gornje Radgone. (Naš paša.) Kakor se je že zadnjič poročalo, Bračka bralno društvo jako v oči bode. Posebno ga je razjezilo, da je g. Škerlec na naši strani. Misli je dozđaj vedno: g. Škerlec je moj podložnik, ker imam jaz v njegovi hiši svojo pisarno. Sedaj pa je videl, da g. Škerlec o tem drugače misli in

Iz Cvena. (Gasilci; bralno društvo. Prebivalci zelenega Murskega polja so storili dne 24. kimoveca zdaten korak v narodnem napredku. Zbraji so se namreč delegati ali odposlanci gasilnih društev v posvetovanje in da se izvoli odbor »zaveze gasilnih društev za politiški okraj Ljutomerski« s poveljnim jezikom slovenskim. Delegati so točno ob 10. uri prišli k šolskemu poslopiju na Cvenu, čeprav je vreme kljubovalo. Prišli so iz Pristave, Cezanjevec, Lukavec, Ključarovec, Kokorič, Križevce, Bučecovec in Cvena. Od šolskega poslopija je šlo moštvo v vrsti, na čelu z zastavo cvenskih gasilcev in godbo, k cvenski kapeli, kjer so veleč. gosp. dekan Ljutomerski opravili daritev sv. maše v namen zaveze gasilnih društev. Po sv. maši so se odposlanci podali med sviranjem godbe in pokanjem topičev v zastavami okinčano hišo g. Franca Puconja na Cvenu, kjer je bila volitev zaveze ognjegasnih društev za politiški okraj Ljutomerski. Izvoljeni so enoglasno ti-le gg.: Jože Rajh, kmet na Moti, načelnik; Vido Magdič, posestnik v Ključarovcih, namestnik; Tomaž Pušenjak, nadučitelj na Cvenu, tajnik; in Alojz Štiblar, posestnik v Križevcih, blagajnik. S teškim srcem, pa veselega obraza so prevzelili teško nalogo, z geslom: »sebi v ponos in bližnjemu v korist, pa moštvu na čast!« Po volitvi je bil skupni obed, katerega so se udeležili naš starosta, prezaslužni gospod Ivan Kukovec, okrajni načelnik i. t. d. V svoji sredini smo imeli veleč. gosp. Iv. Skuhala, dekana, in več podpornih udov. — Po drugi uri je imelo dirkalsko društvo na Cvenu svoje opravilo. Po dirki je pa priredilo »Cvensko bralno društvo« gledališko igro »Gluh mora biti«, katero so igralci prav povoljno igrali. Pevska zbor cvenskih deklet in fantov pod vodstvom g. Šijanca sta prav lepo pela. Na noč pa se je plesalo pri krasni razsvetljavi na Senčarjevem vrtu od 16 parov fantov in deklic v čisto narodni noši srbsko kolo, česar se skoraj gledalci niso mogli nagledati. Ta ples je vsem dopadel; torej proč z zaletavanjem in vrtenjem, kakoršni so sedanji moderni plesi! Potem je bila prosta zabava. Ljudij je bilo na stotine, če prav je bilo nestalno vreme. Odbor bralnega društva Cvenskega je denarni znesek, kateri se je skupil za vstopnino k igri, prepustil blage volje »zavezi gasilnih društev« za Ljutomerski okraj. Ravno tako je slavna posojilnica ljutomerska že naklonila 40 gl. v blagajno zavezino. Bog plati!

Od Sv. Lovrenca v Puščavi. (Par nesreč) se je pretekli mesec tukaj zgodilo. — Ubil se je hlapec gosp. Novaka, ko so vozili po noči otavo za g. Franca Pajtlarja strmo v breg. Drugi hlapci niso zapazili, da se je oni prekucnil v grozen prepad, kjer so ga še le drugi dan mrtvega našli. — Nekatere dneve pozneje so našli v hosti pastirji Lakužičevi mrtvo truplo nepoznanega človeka, kateri je šel prek planine. Ne vé se, kako je našel smrt, zatorej tudi povprašujejo občine; pa dosihdob se še ne vé, od kod da je bil. Komisija je spoznala, da je ležal že od decembra preteklega leta mrtev v planini. — In zopet nekatere dneve pozneje so našli v potu ku Radomlji 84 let staro zblaznelo žensko Trnjek, katera je mislila iti po noči čez potok, pa je padla vanj in utonila. Bog nas varuj take smrti!

Podgorski.

Iz Gotovelj. (Nasvét.) Zadnjič je neki dopisnik pisal o požaru tukajšne tovarne. Res, Gotovljani že od nekdanj slovijo kot najboljši ognjegasci; tako so tudi zadnjič svojo spretnost in neustrašljivost pokazali. Vendar pa smelo trdim, da so pri zadnjem požaru tudi žalski ognjegasci mnogo storili, posebno za obrambo notranjih prostorov, ker imajo zato jako priročne ognjegasne priprave. Zakaj pa bi mi Gotovljani ne osnovali društva prostovoljnih gasilcev? Veli fantje in

Tudi občina mora kaj storiti, saj ima postavno dolžnost, podpirati takšna podjetja. Tako pridemo do boljših ognjegasnih priprav, da ne bode »naša špricenca« drugim v posmeh, in če ste srčni, zagotavljam vas, naša požarna bramba je lahko uzor vseh drugih. Torej na delo!

Tone.

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Dunaj. Nj. veličanstvo svetli cesar so se zadnje dni preteklega tedna podali na Oggersdorf v grad Gödöllő, kjer sedaj tudi biva svetla cesarica. — Državni zbor se snide 16. oktobra in bode vlada poročala o načrtu gledé uvedanja nove kazenske postave. — Prihodnjo nedeljo bodo vsa krščansko-socijalna društva z veliko slavnostjo praznovala 50. rojstni dan dr. Karola Luegerja.

Štajarsko. Grof Stürgkh, naš hud nasprotnik, je vendar postal dvorni svetovalec in poročevalec v naučnem ministerstvu. Mi Slovenci pa še od sedanje vlade nismo dobili ničesar; zato pa ni čuda, da se je večina našega ljudstva navolila čakati! — Dne 8. t. m. se je izročila prometu Murodolska železnica v navzočnosti ministra grofa Wurmbrandta.

Koroško. Nemsko katol. konstitucionelno društvo je dne 1. oktobra v Celovcu imelo shod, ki je letos že 33. Katoliško politično in gospodarsko društvo za Slovence pa napravi svoj shod 14. t. m. v Dolinčicah v Zgornjem Rožu. — V Prevaljah se med delavci pokazujejo socijalni demokratje. Ondi treba katol. delavskega društva.

Kranjsko. Profesor Šuklje ni zastoj vedno z vlado vlekel ter plašča obračal po vetru. Postal je namreč te dni dvorni svetovalec in ravnatelj za izdavanje solskih knjig. S tem je on mnogo pridobil, mi Slovenci ničesar. — Ustanovni shod katoliškega društva za Kamniški okraj bode 28. t. m. — V Ljubljanski kazini so hoteli zadnjo nedeljo imeti shod socijalni demokratje; ali pri volitvi predsednika so se s krščanskimi delavci tako hudo sprli, da je komisar shod razpustil.

Primorsko. Na Goriškem je umrl dekan vitez Jekše, znan rodoljub. — Poslanec Nabergoj je preteklo nedeljo v Škedenju pri Trstu poročal svojim volilcem, ki mu popolnoma zaupajo. Vrli mož je tega vreden. — Oni trije isterski deželni odborniki, ki so se odpovedali svoji časti, še ostanejo pri deželni mizi, dokler se ne snide deželni zbor. Gotovo jim je že žal. — Istrska vinarska zadruga je dobila od poljedelskega ministerstva 4000 gld. podpore, ki se bode zvišala na 6 do 8000 gld.

Hrvaško. Sabor bode začel zborovati 10. ali 15. novembra. — Zagreb v kratkem dobi krasen spomenik pesnika Preradovića, ki ga je mestu poklonil domoljub dr. Miletić. Spomenik naj bi stal za kemičnim laboratorijem, vendar mnogi temu nasprotujejo, ker se jim ta prostor ne zdi dovolj primeren.

Ogersko. Delegacije so se sklenile dne 8. okt. Vse je šlo gladko, da so ministri lahko zadovoljni, posebno Kalnoky. — Magnatska ali gosposka zbornica je zavrgla vladno predlogo o svobodnem bogoslužju in predlogo o enakopravnosti židovske vere. Sicer bode te dve predlogi bržčas zopet sprejela zbornica poslancev, ali krščanski magnatje bodo gotovo tudi pozneje glasovali po svoji vesti, in potem srečno na večno, dr. Wekerle in civilni zakon!

Gališko. Zapadno-gališka kmetska zveza ima 18. oktobra shod v Novem Soču. Zvezniki bodejo